



Heer en Vrouw Achiël DE CRAEMER-SAROT ;
Heer en Vrouw Georges DE CRAEMER-KERKHOF
en dochter Georgette ;

Heer en Vrouw Maurice DE CRAEMER - VAN
WALLEGHEM en kinders Ginette en Norbert ;

Heer en Vrouw Roger DE CRAEMER-DE DECKER
en kinders André, Eric en Christiane ;

De familiën DE CRAEMER en SAROT ;

*zeggen Ued. rechtzinnig dank, om uw genegene
belangstelling in hun zware beproeving, maar
bijzonderlijk, om uwe godvruchtige gebeden.*



DIT WEZE U EEN BLIJVENDE HERINNERING
AAN DEN HEER

DE CRAEMER VALERE

ZOON VAN

Heer Achiël en Mevrouw Maria SAROT

*geboren te Tielt den 30 Juli 1921 en voor vorst en
vaderland gestorven te Dortmund (Duitschland)
den 3 November 1943,*

als geëxecuteerd politiek gevangene.

HIJ WAS LID VAN DE WEERSTANDSGROEPEERING

Zalig die vervolging lijden om de rechtvaardigheid,
want het rijk der hemelen behoort hun toe. Matt. V,10.



Als het Land in groot gevaar verkeert, dan eerst ziet
men dat er velen zijn die bereid zijn, goed en leven
zelfs er voor te offeren.

De dierbare afgestorvene werd geboren in een door-
brave familie. Het kruis was niet enkel het schoonste
sieraad van den huiskring, maar dikwijls drukte het
zwaar op de schouders van de bewoners ervan :
Gods wegen zijn niet die der menschen : Hij heeft
de eeuwigheid om zijn vrienden te beloonen, maar
hier op aarde kan de beproeving en de loute-
ring soms zoo pijnlijk en zoo hard zijn. Maar wie ge-
looft, weet dat alles komt van een Vaderhand, die
uit het kwade zelfs het hoogste goed weet te verwe-
zenlijken.

Blijmoedig gaf deze jongen zijn toestemming : hij wilde
meewerken aan de bevrijding van zijn land. Hij wist
dat hij zich aan groote gevaren blootstelde, want de
vijand waakte en bespiedde zoovelen ; toch kon het
gevaar hem niet afschrikken. Voor zijn huisgenooten
hield hij alles geheim, om hen niet te verontrusten.
Hij werd ter verantwoording opgeroepen, met een
kruiske van vader en moeder vertrok hij. Hij had zich
niets te verwijten. De vijand zag in hem een gevaar,
en liet zijn prooi niet meer los. — De lange lijdens
weg begon : eerst in Gent, dan in Brugge, dan in St
Gillis, dan in Duitschland zelf werd hij opgesloten.
Hoe men ook aandrong, dreigde, vleide, niets kon
baten, de vrienden bleven trouw, samen waren ze
den strijd ingegaan, samen zouden ze hem doorma-
ken, ook tot den dood, als dat de wil van God was.

Dagen, weken, maanden gingen voorbij : steeds maar
niet het minste woordje van de gevangenen : de
vijand dulde niet dat ze met de familie in verbinding
kwamen. Makkers werden van elkaar geschei-
den : ze mochten niet vernemen wat er met de an-
deren gebeuren zou. Hard moesten de dagen van de
gevangenschap gedrukt hebben ; groot moet het ver-
langen naar huis, naar vader en moeder, naar broers
en familie geweest zijn. Niet mogen weten hoe het
met hen gesteld was, dat zal gewis de zwaarste
beproeving geweest zijn. En toch is hij niet bezweken :
dapper heeft hij den strijd doorgestreden : kerk, vorst
en land getrouw.

DIERBARE OUDERS, 't nieuws van mijn dood, heeft bij
U alle hoop op een blij wederzien hier op aarde doen
verzwinden — uw vreugde om de bevrijding en den
vrede is nooit ongestoord geweest : weest niet ontroost-
baar, de Verlosser, dien ik in 't geheim mocht ont-
vangen met Paschen 1943, heeft mij gesterkt : Hij ook
zal Uw troost en Uw steun zijn. Weest fier over uw
zoon, die de rangen der martelaren heeft vervoegd :
bidt voor hem opdat de kroon van 't martelaarschap
hem eeuwig bijblijven moge.

DIERBARE BROERS en FAMILIE, vaartwel, ik reken op
den steun uwer gebeden, voor mij en al mijn makkers :
laat uw christelijk leven het bewijs zijn uwer fierheid
op mijn vaderlandsliefde.

*Gij allen mijn vrienden, mannen van den Weerstand,
laat de dood van uw martelaren niet vruchteloos zijn
gewees, leeft in vrede met God en de menschen : dat
zal onze grootste roem zijn.*

*Heilige Maria, Koningin der martelaren,
bid voor ons.*

Druk. Fr. & G. Maes